संस्कृत पुस्तकमांथी संगृहीत

त्रिकंडिकासतीशिक्षासूत्र

तथा सुरगुरुसतीस्मृति

[मूल अने तेना अर्थसाथे]

स्त्रीधर्मनी अभिवृद्धिमाटे

चूडानिवासी

केशवलाल हरजीवन दवेए

छपावी प्रकट करी.

मुंबई,

"निर्णयसागर" छापखानामां छपाव्यां.

संवत् १९४८ वैशाख.

मूल्य १॥ आनो.

संस्कृत पुस्तकमांथी संगृहीत

त्रिकंडिकासतीशिक्षापत्र

तथा सुरगुरुसतीस्मृति

[मूल अने तेना अर्थसाथे]

स्त्रीधर्मनी अभिवृद्धिमाटे

चूडानिवासी

केशवलाल हरजीवन दवेए

छपावी प्रकट कर्यां.

मुंबई,

" निर्णयसागर " छापखानामां छपाव्यां.

संवत् १९४८ वैशाख.

मूल्य १॥ आनो.

अर्पणपत्रम्।

शीघ्रकवयः परममाहेश्वरभट्टमाहेश्वरतनुजन्मानः शंकरलालशर्माणः

युष्मत्प्रणीतानि अनसूयाभ्युदयभोगवतीभाग्योदयसावित्रीचरित्रादीनि पुस्तकान्यालोक्यालोक्य संप्राप्तपरमपरितोषः श्रीकृष्णजन्मखंडांतर्गतं श्रीकृष्णप्रोक्तां त्रिकंडिकासतीशिक्षासूत्रं सभाषांतरं, काशीखंडांतर्गतासुरगुरुसतीस्मृतिः सभाषांतरा च कृपामृतप्रपायमानमानसायाः स्वकीयागण्यपुण्यभावात्संवन्मुनिनिगमनंदेंदु [१९४७] मितवर्षीयाश्विनकृष्णसप्तम्यां शनिवासरे समासादितकैलासवासायास्तीर्थस्वरूपाया मातुः श्रीकुंकुमकुमारीसंज्ञायाः पुण्यपवित्रनामस्मरणाय मुद्रापयित्वा युष्मभ्यमुपायनीकृत्य चात्मप्रया-

समाफल्यं मन्येहं। किंच पुस्तकस्यास्य सदुपयोगजन्यपुण्यफलानि सदा संभवंतु कैलासवासाया मातुः श्रीकुंकुमकुमार्याः परमानंदसंदोहदानीति सप्रणामसहस्रार्पणा प्रार्थना मे श्रीमदपर्णाप्राणेश्वरं श्रीपरमेश्वरंप्रति श्रीचूडापुरनिवासस्य द्विवेदिवर्यश्रीहरजीवनतनुजस्य केशवलालशर्मणः। शिवमस्तु सर्वेषां शिवप्रसादात्।

शीघ्रकवि शंकरलाल माहेश्वर

तमारां रचेलां अनसूयाभ्युदय भोगवतीभाग्योदय सावित्रीचरित्र आदि पुस्तको जोई जोइने मने परम संतोष थायछे माटेज श्रीकृष्णजन्मखंडमांनुं श्रीकृष्णनुं कहेल सतीशिक्षासूत्र सभाषांतर, तथा काशीखंडमांनी सुरगुरुसतीस्मृति सभाषांतर, संवत् १९४७ ना आशु वदी ७ शनिवारनी रात्रिए कैलासवासी थयेलां महामायालु तीर्थस्वरूप मारां

मातुश्री कंकुबाईनुं पुण्यपवित्र नामस्मरण अचल रेवामाटे छपावीने अने ते पुस्तक तमने अर्पण करीने मारा आ अल्पप्रयासनी सफलता समजुंछुं. अने ए पुस्तकनो सदुपयोग थवाथी थतां पुण्योनां फलो कैलासवासिनी तीर्थस्वरूप मातुश्री कंकुबाईने परमानंदसमूह आपनारां थाओ एवी हजारो प्रणामपूर्वक श्रीपार्वतीप्राणप्रिय श्रीशंकरप्रत्ये मारी प्रार्थना छे.

ल. । चूडापुरवासी केशवलाल हरजीवन दवे ।

सर्वेनुं शिवप्रसादथी कल्याण हो । तथास्तु ॥

श्रीशिवो जयति ।

अथ त्रिकंडिकासतीशिक्षा-सूत्रम् ।

अथ नंदप्रश्नः ।

वेदानां कारणं त्वं च ब्रह्मादीनां च पुत्रक ।
सर्वं कथय भद्रं ते कं पृच्छामि त्वयाविना ॥१॥
पतिव्रतानां यो धर्मस्तं सर्वं वक्तुमर्हसि ।

श्रीनंदजी श्रीकृष्णने पूछे छे के हे पुत्र ! सर्व वेदनुं कारण तमे छो. ब्रह्मादि देवनुं कारण पण तमे छो. माटे पतिव्रताओनो धर्म सर्व मने कहो. तमारूं कल्याण थाओ. तमविना हुं बीजा कोने पूछुं. १

श्रीकृष्ण उवाच ।

अथ पतिव्रताधर्माः ।

पतिव्रतानां यो धर्मस्तं निबोध व्रजेश्वर ॥२॥
नित्यं तु भर्तर्यौत्सुक्याच्चत्पादोदकमीप्सितम् ।
भक्तिभावेन सततं भोक्तव्यं तदनुज्ञया ॥ ३ ॥

हे व्रजेश्वर ! पतिव्रताओनो जे धर्म छे ते हुं तमने कहुंछुं ते सांभळो. पतिव्रता कुलीन कांताओए हमेशां पोताना पतिनेविषे भक्ति राखवी जोइए, हमेशां तेनां चरणकमल धोइ ते चरणोदक माथे चडाववुं तथा पीवुं अने भक्तिथी पतिने प्रथम जमाडी पछी तेनी आज्ञाथी पोते जमवुं. २, ३

व्रतं तपस्यां देवार्चां परित्यज्य प्रयत्नतः ।
कुर्याच्चरणसेवां च स्तवनं परितोषणम् ॥४॥

पतिव्रताओए व्रत तपस्या अने देवपूजनने

मुकी पोताना पतिनीज प्रयत्नथी पूजा करवी, तेनीज स्तुति करवी अने तेनेज प्रसन्न करवा. ४

तदाज्ञारहितं कर्म न कुर्याद्वैरतः सती ।
नारायणात्परतरं ध्यायेत सततं सती ॥ ५ ॥

सती पोताना प्राणनाथनी जे काममां आज्ञा न होय ते काम उपर वेर राखी कदि पण करे नहि अने पतिने नारायणथी पण अधिक गणी तेनुं ध्यान करे. ५

वरभूषाधरं चैव सुवेषं पुरुषं परम् ।
यात्रामहोत्सवं नृत्यं नर्तकं गायनं व्रज ।
परक्रीडां च सततं नहि पश्यति सुव्रता ॥६॥

पतिव्रता स्त्री वस्त्र आभूषण धरनार परपुरुषनी सामुं जोती नथी. यात्रा महोत्सव [मेळाविगेरे उत्सवो] जोवा जाती नथी. नाच जोती नथी, नर्तकने जोती नथी, गायन जोती नथी, अने पारकी रमत जोती नथी. ६

यद्भक्ष्यं स्वामिनां नित्यमेतदेव हि योषिताम् ।
नहि त्यजेत्तु तत्संगं क्षणमेव च सुव्रता ॥ ७॥

जे स्वामी जमेछे तेज पतिव्रता जमेछे अने क्षण मात्र पण पोताना प्राणपतिथी पतिव्रता जुदी पडवा इच्छती नथी. ७

उत्तरे नोत्तरं दद्यात्स्वामिनश्च पतिव्रता ।
न कोपं कुरुते शुद्धा ताडिता चापि कोपतः ८

पतिव्रता पोताना स्वामीनी सामी उत्तर प्रत्युत्तर करवा तयार थती नथी एटलुंज नहि पण पोतानो पति कोय वखत कोपथी मारे तोपण पतिव्रता पोताना पतिउपर कोप करती नथी. ८

क्षुधितं भोजयेत्कांतं दद्यात्पानं च भोजनम् ।
न बोधयेत्तं निद्रालुं प्रेरयेन्नैव कर्मसु ॥ ९ ॥

पोताना प्राणप्रियने भुख लागे त्यारे तेने उत्तम भोजनथी तृप्त करवा, तेने तरस लागे त्यारे शीतळ सुगंधी जळ पावुं, ते निद्रामां होय तो

तेने जगाडवा नहि अने कोय वखते कांई पण तेने काम बतावबुं नहि. ९

पुत्राणां च शतगुणं स्नेहं कुर्यात्पतिं सती ।
पतिर्बंधुर्गतिर्भर्ता दैवतं कुलयोषितः ॥ १० ॥

सती स्त्री पोताना पुत्र उपर जे स्नेह स्वाभाविक होय तेथी शतगुण अधिक पोताना प्राणप्रिय उपर राखेछे, कारण के कुलीन स्त्रियोने बंधुरूप, गतिरूप, भरणपोषण करनाररूप अने दैवतरूप पण पतिज छे. १०

शुभं दृष्ट्वा सुधातुल्यं कांतं पश्यति सुंदरी ।
सस्मितं वदनं कृत्वा भक्तिभावेन यत्नतः॥११॥

पतिव्रता स्त्री भक्तिभावथी हसतुं मुख करी पोताना प्राणपतिने अमृतनी पेठे जुवेछे एटले जेम अमृत जोतां दृष्टि तृप्त न थाय तेम पतिव्रतानी दृष्टि पतिने निरखतां तृप्त थती नथी. ११

इति प्रथमा कंडिका

अथ पतिव्रतामहिमा ।

पुरुषाणां सहस्रं च सती स्त्री च समुद्धरेत् ।
पतिः पतिव्रतानां च मुच्यते सर्वपातकात् ॥१॥

सती स्त्री हजार पुरुषनो उद्धार करेछे. पतिव्रतानो पति सर्व पापथी मुकायछे. १

नास्ति तेषां कर्मभोगः सतीनां व्रततेजसा ।
तयासार्द्धं च निष्कर्मी मोदते हरिमंदिरे॥२॥

सती स्त्रीना पतिने सतीना व्रतना तेजथी कर्म भोगववुं पडतुं नथी. ते तो निष्कर्म थइ पोतानी पतिव्रता स्त्री साथे विष्णुलोकमां सुख भोगवेछे. २

पृथिव्यां यानि तीर्थानि सतीपादेषु तान्यपि।
तेजश्च सर्वदेवानां मुनीनां च सतीषु च ॥३॥

पृथ्वीमां जेटलां तीर्थ छे ते सतीना चरणमां छे अने सर्व देव तथा सर्व मुनियोनुं तेज पण सती स्त्रीओमांज रहेलुं छे. ३

तपस्विनां तपः सर्वं व्रतिनां यत्फलं व्रज ।
दाने फलं यद्दातृणां तत्सर्वं तासु संततम्॥४॥

तपस्वियोना सर्व तपनुं फल, व्रतवाळाना सर्व व्रतोनुं फल अने दातारनां सर्व दानोनुं फल सती स्त्रियोविषे रहेछे. ४

स्वयं नारायणः शंभुर्विधाता जगतामपि ।
सुराः सर्वे च मुनयो भीतास्ताभ्यश्च संततम् ५

श्रीनारायण, श्रीशंकर, श्रीब्रह्माजी, सर्वे देव, अने सर्व मुनियो तथा लोको सती स्त्रिथी सदैव भय पामेछे. ५

सतीनां पादरजसा सद्यः पूता वसुंधरा ।
पतिव्रतां नमस्कृत्य मुच्यते पातकान्नरः॥६॥

सतीना चरणनी रजथी पृथ्वी तरत पवित्र थायछे. पतिव्रताने नमस्कार करवाथी माणस पापथी मुक्त थायछे. ६

त्रैलोक्यं भस्मसात्कर्तुं क्षणेनैव पतिव्रता ।
स्वतेजसा समर्था सा महापुण्यवती सदा॥७॥

महा पुण्यवाळी पतिव्रता जो कोप करे तो पोताना तेजथी क्षणमात्रमां त्रण लोकने पण बाळी भस्म करवाने समर्थ छे. ७

सतीनां च पतिः साधुः पुत्रो निःशंक एव च ।
नहि तस्य भयं किंचिद्देवेभ्यश्च यमादपि॥८॥

पतिव्रतानो पवित्र पति अने पवित्र पुत्र निःशंक रहेछे. तेने देवथी के यमथी कांई पण भय नथी. ८

शतजन्मपुण्यवतां गेहे जाता पतिव्रता ।
पतिव्रताप्रसूः पूता जीवन्मुक्तः पिता तथा ९

हजारो जन्मथी जे पुण्यवंत होय तेना घरमां पतिव्रता जन्म लेछे. पतिव्रतानी माता ते पुत्रीना जन्मथी पवित्र थायछे अने पिता जीवन्मुक्त थायछे. ९

इति द्वितीया कंडिका।

अथ पतिपूजाप्रयोगः ।

सती स्त्री प्रातरुत्थाय सक्त्वा च रात्रिवाससी ।
भर्तारं च नमस्कृत्य करोति स्तवनं मुदा ॥१॥

सती स्त्रीए प्रातःकालमां उठी रात्रिनां वस्त्र उतारी बीजां वस्त्र पेरी पोताना प्राणप्रियने प्रणाम करी तेनी स्तुति करवी. १

गृहकार्यं ततः कृत्वा स्नात्वा धौते च वाससी ।
गृहीत्वा शुक्लपुष्पं च भक्तितः पूजयेत्पतिम् २

घरनुं कामकाज करी लई स्नान करी धोयेल वस्त्र पेरी धोळुं पुष्प हाथमां लइ भक्तिथी पोताना पतिनी पूजा करवी. २

स्नापयित्वा सुपूतेन जलेन निर्मलेन च ।
तस्मै दत्वा धौतवस्त्रं तत्पादौ क्षालयेन्मुदा ३

पवित्र अने निर्मल जलथी पोताना पतिने स्नान करावी तेने धोयेल वस्त्र पेरवा आपी तेना पग पतिव्रताए हर्षथी धोवा. ३

आसने वासयित्वा च दत्वा भाले च चंदनम्॥
सर्वांगलेपनं कृत्वा दत्वा माल्यं गलेपि च ॥४॥

आसन उपर बेसाडी कपालमां चंदन करी सर्वांगे चंदनलेप करी गळामां पुष्पनी माला पेरावची. ४

सामवेदोक्तमंत्रेण भोगद्रव्यैः सुधोपमैः ।
संपूज्य भक्तितः कांतं स्तुत्वा च प्रणमेन्मुदा ५

सामवेदमां कहेल जे नीचे मंत्र छे तेथी अमृत जेवा भोगना पदार्थोथी भक्तिवडे पूजा करी स्तुति करी हर्षथी प्रणाम करवा. ५

ओम् नमः कांताय शांताय सर्व-
देवाश्रयाय स्वाहा ॥

इत्यनेनैव मंत्रेण दत्वा पुष्पं च चंदनम् ।
पाद्यार्घ्यं धूपदीपौ च वस्त्रं नैवेद्यमुत्तमम्॥६॥

उपर कहेला मंत्रथीज पुष्प चंदन पाद्य अर्घ्य धूप दीप अने उत्तम नैवेद्य अर्पण करवुं. ६

जलं सुवासितं शुद्धं तांबूलं च सुवासितम् ।
दत्वा स्तोत्रं पठेद्यद्यत्कृतं वै पाठ्यमेव च ७

सुगंधथी सुवासित जल तथा सुवासित तांबूल अर्पण करी पाठे करेल पतिना स्तोत्रनो पाठ करवो. ७

इति पूजाक्रमः ।

अथ मंगलस्तोत्रम् ।

ॐनमः कांताय भर्त्रे च शिरश्चंद्रस्वरूपिणे ।
नमः शांताय दांताय सर्वदेवाश्रयाय च॥१॥

मारूं भरणपोषण करनार, मारा मस्तकना चुडामणिरूप, मनने शांत राखनार, इंद्रियोने जीतनार अने सर्व देवना आश्रयरूप मारा प्राणवल्लभने हुं प्रणाम करूंछुं. १

नमो ब्रह्मस्वरूपाय सतीप्राणपराय च ।
नमस्याय च पूज्याय हृदाधाराय ते नमः॥२॥

ब्रह्मारूप, शिवरूप, नमवा लायक, पूजवा

लायक अने हृदयना आधाररूप मारा प्राणप्रियने हुं प्रणाम करुंछुं ॥ २ ॥

पंचप्राणाधिदेवाय चक्षुषस्तारकाय च ।
ज्ञानाधाराय पत्नीनां परमानंदरूपिणे ॥३॥

मारा पांच प्राणना अधिदेवरूप, मारां नेत्रना रत्नरूप, मारा ज्ञानना आधाररूप अने परमानंदरूप मारा प्राणप्रियने हुं प्रणाम करुंछुं. ३

पतिर्ब्रह्मा पतिर्विष्णुः पतिरेव महेश्वरः ।
पतिश्च निर्गुणाधारो ब्रह्मरूप नमोस्तु ते॥४॥

पति ब्रह्मारूप छे, पति विष्णुरूप छे अने पतिज महेश्वररूप छे. निर्गुणना आधाररूप परब्रह्म पण पतिज छे माटे हुं आपने प्रणाम करूंछुं. ४

क्षमस्व भगवन् दोषं ज्ञानाज्ञानकृतं च यत् ।
पत्नीबंधो दयासिंधो दासीदोषं क्षमस्व मे॥५॥

हे भगवन्! जाणतां अजाणतां जे कांई मा-

राथी दोष थयो होय ते क्षमा करो. हे पत्नी-बंधो ! हे दयासिंधो ! हुं आपनी दासी छुं माटे मारो अपराध क्षमा करो. ९

इति मंगलस्तोत्रम् ।

अथ फलश्रुतिः ।

इदं स्तोत्रं महापुण्यं सृष्ट्यादौ पद्मया कृतम् ।
सरस्वत्या च धरया गंगया च पुरा व्रज ॥१॥
सावित्र्या च कृतं पूर्वं ब्रह्मणे चापि नित्यशः ।
पार्वत्या च कृतं भक्त्या कैलासे शंकराय च २
मुनीनां च सुराणां च पत्नीभिश्च कृतं पुरा ।
पतिव्रतानां सर्वासां स्तोत्रमेतच्छुभावहम् ॥ ३ ॥

आ महा पुण्यरूप स्तोत्र सृष्टिना आदिकालमां श्रीमहालक्ष्मीए श्रीनारायपासे करेल छे. सरस्वती देवीए भूदेवीए अने गंगादेवीए पण तेनोज पाठ करेल छे. श्री सावित्री ब्रह्माजी पासे

ते स्तोत्रनो पाठ करेछे. श्री पार्वतीजी श्रीसदाशिव माटे तेज स्तोत्रनो पाठ करेछे. मुनिपत्नीओ अने देवपत्नीओ पण तेज स्तोत्रनो हम्मेश पाठ करेछे. सर्व पतिव्रताओने आ स्तोत्र परम कल्याणकारक छे. १, २, ३

इदं स्तोत्रं महापुण्यं या शृणोति पतिव्रता ।
नरोन्यो वापि नारी वा लभते सर्ववांछितम् ४

आ स्तोत्र के जे महापुण्यरूप छे तेने जे पतिव्रता स्त्री सांभळे छे अने नर के नारी कोय सांभळे छे तो तेना सर्व मनोरथ सिद्ध थायछे. ४

अपुत्रो लभते पुत्रं निर्धनो लभते धनम् ।
रोगी च मुच्यते रोगाद्बद्धो मुच्येत बंधनात् ५

आ स्तोत्रना पाठथी अपुत्र पुत्रवान् थायछे, निर्धन धन मेळवेछे, रोगी रोगमुक्त थायछे, अने बंधाएलो बंधनथी मुक्त थायछे. ५

पतिव्रता च स्तुत्वा च तीर्थस्नानफलं लभेत् ।
फलं च सर्वतपसां व्रतानां च व्रजेश्वर ॥ ६ ॥

हे व्रजेश्वर ! हे पिताजी नंदजी ! जे पतिव्रता स्त्री आ स्तोत्रना पाठ करेछे तेने सर्व तीर्थमां स्नान करवानुं फल मळेछे, सर्व तपनुं फल मळेछे अने सर्व व्रतोनुं फल मळेछे. ६

पठित्वेदं नमस्कृत्वा भुंक्ते सा तदनुज्ञया ।
पतिव्रतानां सर्वासामेष धर्मः सनातनः ॥७॥

आ स्तोत्रनो पाठ करी पतिने प्रणाम करी पतिनी रजाथी पतिव्रताए जमवुं. आ प्रमाणे सर्व पतिव्रताओनो सनातन धर्म छे. ७

इति तृतिया कंडिका ।

इति श्रीब्रह्मवैवर्तमहापुराणे श्रीकृष्णजन्मखंडे नंदश्रीकृष्णसंवादे त्र्यशीतितमेऽध्याये श्रीकृष्णगदितं त्रिकंडिकासतीशिक्षासूत्रं समाप्तम् ॥

श्रीकांतेश्वरार्पणमस्तु ॥ सं. १९४८ शाके १८१३ भाद्रपदशुक्लपक्षे षष्ठयां सौम्यवासरे श्री[illegible]डारण्यनगरे.

ल० केशवलाल हरजीवन द्विवेदी ॥

अथ

श्रीसुरगुरुसतीस्मृतिः ॥

महासतीलोपामुद्राप्रशंसाप्रसंगे
देवगुरुबृहस्पतिकथिताः
पतिव्रताधर्माः ।

श्रीव्याससूतसंवादे व्यास उवाच ।
मेरुं प्रदक्षिणीकुर्यान्नित्यमेव दिवाकरः ।
सग्रहर्क्षगणो नूनं मन्यमानो बलाधिकम् ॥१॥
इति निश्चित्य विंध्याद्रिर्ववृधे समृधेक्षणः ।
अनंतगगनस्यांतं कुर्वद्भिः शिखरैरिव ॥ २ ॥

श्रीव्यास अने सूतना संवादमां व्यासजी कहेछेः—

"सूर्य, ग्रहनक्षत्रसहित निरंतर एक मेरुनेज

प्रदक्षिणा करे अने मने केम न करे ?" एवो निश्चय करीने पोतामां अधिक बल मानतो विंध्याचल पर्वत अनंत आकाशनो जाणे अंत लेतां होय एवां पोतानां शिखरोथी करडी नजर करी वधवा लाग्यो. २

सुदक्ष दक्षिणामाशामाशानाथः प्रतस्थिवान्।
क्रमंतः सर्वमर्वतो हेलया हेलिकस्य खम्॥३॥
न शेकुरग्रतो गंतुं ततोऽनूरुं व्यजिज्ञपत् ।

पछी हसता सूर्यनारायण दक्षिण दिशामां गया त्यां सर्वने उल्लंघन करी जनारा तेना घोडाओ विंध्याचलनी आडाइने लीधे आकाशमां आगळ जई शक्या नहि तेथी अरुण नामना तेना सारथिए आप्रमाणे कह्युं. ३

अनूरुरुवाच ।

भानो मानोन्नतो विंध्यो निरुध्य गगनं स्थितः
स्पर्धते मेरुणा प्रेप्सुस्त्वहत्तां तु प्रदक्षिणाम् ।

अरुण कहेछेः—हे सूर्यनारायण! अभिमानथी वधी गयेलो विंध्याचल आकाशने रोकी रह्यो छे अने आप तेने प्रदक्षिणा करो एवी अत्यंत इच्छा राखतो ते पर्वत मेरुना जेवो थवाने धारेछे. ४

व्यास उवाच ।

अनूरुवाक्यमाकर्ण्य सविता हृद्यचिंतयत् ॥५॥
अहो गगनमार्गोपि रुध्यते चातिविस्मयः ।

व्यास कहेछेः—अरुणनुं वाक्य सांभळीने सूर्यने विचार थयो के "अहो आकाशमार्ग पण रुंधाइ गयो छे ए आश्चर्य छे". ५

तत्सूर्यस्य गतिस्तंभात् स्तंभितं भुवनत्रयम्॥६॥
यद्यत्र तत्स्थितं तत्र चित्रन्यस्तमिवाखिलम् ।
एकतस्तिमिराक्रांशादेकतस्तु दिवातपात् ॥७॥
बहूनां प्रलयो जातः कांदिशीकमभूज्जगत् ।

ते सूर्यनी गति रोकाई जवाथी त्रण लोकनो व्यवहार बंध पडी गयो. जे ज्यां ते त्यां चित्रमां आळखेल होय तेम थइ गयुं. एक कोरे रात्रिनुं अंधारुं अने बीजी कोरे सूर्यनो तडको पडवाथी घणानो प्रलय थइ गयो अने आखुं जगत् हवे शुं करवुं ने क्यां जवुं ए विचारमां पडी गयुं. ६,७

इति व्याकुलिते लोके सुरासुरनरोरगे ॥८॥
आः किमेतदकांडेभूद्रुरुदुर्दुद्रुवुः प्रजाः ।
ततः सर्वे समालोक्य ब्रह्माणं शरणं ययुः ९

देव, असुर, मनुष्य, अने नागो सहित लोक ए रीते व्याकुल थवाथी "आ एकदम शुं थइ गयुं" एवी रीते विलाप करती प्रजा चोतरफ दोडवा लागी. पछी सर्वे विचार करीने ब्रह्माने शरणे गया. ९

ब्रह्मोवाच ।

स्पर्धते मेरुणा विंध्यो व्रध्नाध्वपरिरोधकृत् ।
तदर्थमागता यूयं तदुपायं दिशामि वः॥१०॥

ब्रह्मा कहेछेः—मेरु पर्वत जेवो थवानी इच्छा राखनारो विंध्याचल पर्वत पोताना देहथी आकाशमार्गने रोकी रह्यो छे एटलामाटे तमो आव्या छो तो तेनो उपाय हुं तमोने बतावुं छुं. १०

अस्त्यगस्त्यस्तप्यमानस्तप उग्रं महातपाः ।
अविमुक्ते महाक्षेत्रे सर्वेषां मुक्तिहेतुके ॥११॥
याचध्वं तत्र गत्वा तं स वः कार्यं विधास्यति ।

सर्वने मुक्ति आपनार महान काशिक्षेत्रमां महातपस्वी अगस्त्यमुनि तप करछे त्यां जइ तेनी पासे याचना करो एटले ते तमारुं काम करी आपशे. ११

व्यास उवाच ।

इत्युक्त्वांतर्दधे वेधास्तेपि प्रमुदिताननाः १२

देवाः परस्परं प्रोचुरहो धन्यतमा वयम् ।
प्रसंगतोऽपि द्रष्टव्यौ काशीकाशीपती शिवौ ॥
एका क्रियाऽर्थकरी प्राप्यते पुण्यगौरवात् ।
एवं वदंतो हृष्टास्याः सुराः काशीं समाययुः॥

व्यास कहेछेः—एप्रमाणे कहीने ब्रह्मा अंतर्धान थइ गया अने देवताओ हसते मोढे एकबीजाने केहेवा लाग्या के अहो आपणे भाग्यशाळी छिये, केमके कामना मिशथी पण कल्याणकारी काशीक्षेत्रने अने काशीपति विश्वनाथने देखशुं. कोई मोटा पुण्यथीज एक काममां बे लाभ थायछे. आवी रीते हसते मोढे बोलता देवताओ काशीमां गया. १२, १३, १४

पंचरात्रमुषित्वा तु कृत्वा तीर्थान्यनेकशः ।
जग्मुः परोपकारार्थमगस्तिर्यत्र तिष्ठति॥१५॥
स्वनाम्ना लिंगमास्थाप्य कुंडं कृत्वा तदग्रतः ।
शतरुद्रियसूक्तेन जपान्नश्चलमानसः ॥ १६ ॥

पांच रात्रि त्यां रही, अनेक तीर्थो करीने परोपकारमाटे ज्यां अगस्त्य ऋषि रेहेता हता त्यां गया. ते ऋषि पोताना नामथी महादेवनुं स्थापन करी तेनी आगळ कुंड करी शतरुद्रिय नामना सूक्तनो पाठ करता निश्चल मनना थई बेठा हता. १६

पुरोगस्त्यं समालोक्य सर्वे देवाः सवासवाः।
प्रहृष्टवदनाः प्रोचुः प्रोच्चैर्जयजयेति च॥१७॥

इंद्रसहित सर्वे देवताओ मोढा आगळ अगस्त्यने जोइने हसते मोढे उंचे स्वरे जय जय शब्द बोलवा लाग्या. १७

मुनिरुत्थाय तान्सर्वानुपावेश्य यथोचितम्।
आशीर्भिरभिनंद्याथ पप्रच्छागमकारणम्॥१८

अगस्त्य मुनिए उठीने ते सर्वने यथायोग्य रीते बेसारीने आशीर्वादवडे वखाणीने पछी तेना आववानुं कारण पुछ्युं. १८

अगस्तिवचनं श्रुत्वा वहुमानपुरस्सरम् ।
धिषणाधिपतेरास्यं विबुधा व्यालुलोकिरे १९

अगस्त्य मुनिनुं अतिमानपूर्वक वचन सांभळीने देवताओ बृहस्पतिना मोढा सामुं जोवा लाग्या. अर्थात् बृहस्पतिने बोलवानी सूचना करी १९

बृहस्पतिरुवाच ।

शृण्वगस्ते महाभाग देवागमनकारणम् ।
धन्योसि कृतकृत्योसि मान्योसि महतामपि॥
पतिव्रतेयं कल्याणी लोपामुद्रा सधर्मिणी ।
तवांगच्छायया तुल्या यत्कथा पुण्यकारिणी॥

हे महाभाग्यवान् अगस्त्य मुनि! देवताओने आववानुं कारण सांभळो. तमे धन्य छो अने करवानुं करी चूका छो केमके, तमारा अंगनी छायानी पेठे वर्तनारी आ पतिव्रता लोपामुद्रा तमारी

धर्मपत्नी छे, के जेनी कथा करवाथी पुण्य थायछे. २०, २१

इति प्रस्तारनामोल्लासः ॥ १ ॥

अथ पतिव्रतालोपामुद्रायाः सहज-स्वभावाचारः ॥

भुंक्ते भुक्ते त्वयि मुने तिष्ठति त्वयि तिष्ठति ।
विनिद्रिते च निद्राति प्रथमं प्रतिबुध्यते ॥१॥

हे मुनि! तमे जम्या पछी जमेछे, तमे बेठा पछी बेसेछे, तमे अत्यंत उंघ्या पछी उंघेछे अने तमे जाग्या पेहेलां ते जागे छे. १

अनलंकृतमात्मानं तव नो दर्शयेत्क्वचित् ।
कार्यार्थं प्रोषिते क्वापि सर्वमंडनवर्जिता ॥२॥

शणगार्याविगरनुं पोतानुं शरीर तमने कदी दे-

खाडती नथी, अने कामप्रसंगे तमे दूर जाओ तो सर्व बीजा शणगारने तजी देछे. २

न च ते नाम गृह्णांयात्तवायुष्यविवृद्धये ।
पुरुषांतरनामापि न गृह्णाति कदाचन ॥३॥

तमारुं आयुष्य लाबुं थवामाटे ते तमारुं वाणीथी नाम लेती नथी तेम बीजा कोई पुरुषनुं पण नाम ते कोई दिवस लेनी नथी. ३

आक्रुष्टापि न चाक्रोशेत्ताडितापि प्रसीदति ।
इदं कुरु कृतं स्वामिन् मन्यतामिति वक्ति च

तमे वढो तो सामी लडवा नथी मांडती, अने शिक्षा करो तो पण प्रसन्न रहेछे. "आ काम कर" एम कहे तां "स्वामीनाथ! ते करेलुंज मानो" एम कहेछे. ४

आहूता गृहकार्याणि त्यक्त्वागच्छति सत्वरम् ।
किमर्थं व्याहृता नाथ स प्रसादो विधीयताम् ॥

तमे बोलावो तो घरनां काम पडतां मेलीने तरत आवेछे, अने हे नाथ! जे काममाटे मने बोलावी होय ते कामनो अनुग्रह करो एम कही उभी रहेछे. ५

न चिरं तिष्ठति द्वारि न द्वारमुपसेवते ।
अदापितं त्वया किंचित्कस्मैचिन्न ददात्यपि ॥

बहुवार बारणामां उभी रेहेती नथी अने बारणुं झालीने उभती नथी. तमारी आज्ञाविना कोईने पण कांई आपी देती नथी. ६

पूजोपकरणं सर्वमनुक्ता साधयेत्स्वयम् ।
नियमोदकबर्हींषि पत्रपुष्पाक्षतादिकम् ॥ ७ ॥

नियमप्रमाणे दर्भ तथा पत्र पुष्प अने अक्षत विगेरे सर्व पूजानो सामान कह्यावगर तैयार करी मेलेछे. ७

प्रतीक्षमाणावसरं यथाकालोचितं हि यत् ।
तदुपस्थापयेत्सर्वमनुद्विग्नातिहृष्टवत् ॥ ८ ॥

जे काले जे जे घटे, ते, अवसरने जोईने उद्वेग नहि पामी राजी थयेली होय तेम लावी मेलेछे. ८

सेवते भर्तुरुच्छिष्टमिष्टमन्नं फलादिकम् ।
महाप्रसाद इत्युक्त्वा पतिदत्तं प्रतीच्छति॥९॥

पतिने खातां वध्युं होय ते मिष्टान्न अने फल विगेरे खायछे अने पतिए आपेलुं होय ते महाप्रसाद मानीने तेनी अत्यंत इच्छा करेछे. ९

अविभज्य न चाश्नीयाद्देवपित्रतिथिष्वपि ।
परिचारकवर्गेषु गोषु भिक्षुकुलेषु च ॥१०॥

देवता, पितृ, अतिथि, चाकरवर्ग, गायो, अने भिक्षुकोने आप्याविना ते जमती नथी. १०

संयतोपस्करा दक्षा हृष्टा व्ययपराङ्मुखी ।
कुर्यात्त्वयानुज्ञाता नोपवासव्रतादिकम् ११

घरना सामानने बराबर गोठवी राखेछे, डाही

छे, आनंदवाळी छे, अने खरच थवा देती नथी. तमारी आज्ञा न थई होय तो उपवास-व्रत विगेरे कांइ करती नथी. ११

दूरतो वर्जयेदेषा समाजोत्सवदर्शनम् ।
न गच्छेत्तीर्थयात्रादिविवाहप्रेक्षणादिषु १२

ए स्त्री मेळावडो अने उत्सव जोवानुं दूरथीज तजी देछे अने तीर्थादिमां, विवाहमां तथा नाटक विगेरेमां जती नथी. १२

सुखसुप्तं सुखासीनं रममाणं यदृच्छया ।
आंतरेष्वपि कार्येषु पतिं नोत्थापयेत्क्वचित् १३

सुखे सूतेला, सुखे बेठेला, अने दैवेच्छाथी रमता आपने खानगी कामोमां पण उठाडती नथी. १३

इति प्रथमोल्लासः ।

अथ रजस्वलाधर्माः ।

स्त्रीधर्मिणी त्रिरात्रं तु स्वमुखं नैव दर्शयेत् ।
स्ववाक्यं श्रावयेन्नापि यावत्स्नाता न शुद्धितः

स्त्री रजस्वला थाय त्यारे त्रण रात सुधी पोतानुं मुख कोईने देखाड्वुं नहि अने ज्यांसुधी शुद्ध थाय तेवी रीते नाहि न होय त्यांसुधी पोतानुं वचन संभळाववुं नहि. १

सुस्नाता भर्तृवदनमीक्षतेऽन्यस्य न कचित् ।
अथवा मनसि ध्यात्वा पतिं भानुं विलोकयेत्२

चोथे दिवस नाहिने पवित्र थयेली स्त्रीए पतिनुं मुख जोवुं, बीजा कोईनुं जोवुं नहि. अथवा पतिनुं ध्यान करीने सूर्यनुं दर्शन करवुं. २

इति द्वितीयोल्लासः ।

अथ पतिव्रताधर्माचरणनियमाः ।

हरिद्रां कुंकुमं चैव सिंदूरं कज्जलं तथा ।
कूर्पासकं च तांबूलं मांगल्याभरणं शुभम् १.
केशसंस्कारकबरीकरकर्णादिभूषणम् ।
भर्तुरायुष्यमिच्छंती दूरयेन्न पतिव्रता ॥२॥

हळ्दर, कुंकु, सिंदूर, काजल, चोळी, तांबुल, पवित्र मंगलसूत्र, केश ओळवानुं अथवा कांशकी, अंबोडो, तथा हाथ, कान विगेरेनां भूषणो, एटलां वानां पतिना आयुष्यनी इच्छा करनारी पतिव्रता स्त्रीए दूर करवां नहि. सारांश के हळ्दर चोळवी, कुंकुनो चांडलो करवो, सिंदूरनो सेथो करवो, आंखमां आंजण करवुं, अंगपर चोली राखवी, तांबुलथी मुख सुवासित राखवुं, मंगलसूत्र पेहेरवुं, केशने ओळवा, अंबोडो वाळवो, अथवा तेमां फूल गुंथवां, कान हाथ विगेरेमां घरेणां रा-

खवां, ए सर्व पतिनुं आयुष्य वधारवामाटे पतिव्रताए निरंतर करवुं जोईए.

न रजक्या न हैतुक्या तथा श्रमणया न च ।
न च दुर्भगया कापि सखित्वं कुरुते सती ३

सती स्त्रीए धोबण साथे सारा काममां संदेह उपजावी विघ्न करनारी पाखंड मार्गनी साधुडी साथे अने नीच जातनी स्त्री साथे सखीपणुं करवुं नहि. ३

भर्तृविद्वेषिणीं नारीं नैषा संभाषयेत्कचित् ।
नैकाकिनी कचिद्रूयान्न नग्ना स्नाति च कचित् ४

ए पतिव्रता धणीनो द्वेष करनारी स्त्रीने बोलावती नथी, एकली क्यांई रेहेती नथी अने वस्त्रविना कदी नाहाती नथी. ४

नोलूखले न मुसले न वर्धन्यां दृषद्यपि ।
न यंत्रके न देहल्यां सती चोपविशेत्कचित्॥५

खांडणीयाउपर, सांबेलाउपर, सावरणीउपर, काटवानी छीपरउपर, घंटीउपर, अने उंबराउपर सती स्त्री कदी बेसती नथी. ५

विना व्यवायसमयं प्रागल्भ्यं न क्वचिच्चरेत् ।
यत्र यत्र रुचिर्भर्तुस्तत्र प्रेमवती भवेत् ॥ ६ ॥

रतिसुखना समय शिवाय क्यांई पण बडाई करती नथी अने जे जे वस्तुमां पतिनी रुचि थाय ते ते वस्तुमां प्रेम राखेछे. ६

इदमेव व्रतं स्त्रीणामयमेव परोवृषः ।
इयमेका देवपूजा भर्तुर्वाक्यं न लंघयेत् ॥७॥

स्त्रीओने एज व्रत छे, एज धर्म छे, एज एक देवपूजा छे, के जे स्वामीनुं वचन उल्लंघन करवुं नहि. ७

क्लीबं वा दुरवस्थं वा व्याधितं वृद्धमेव वा ।
सुस्थितं दुःखितं वापि पतिमेकं न लंघयेत् ८

अशक्त होय, नठारी स्थितिवाळो होय, रोगी

होय, वृद्ध होय, सारी रीते रहेलो होय के नठारी रीते रहेलो होय अने एकलो थई गयो होय तेवा पतिने पण पतिव्रता उल्लंघन करती नथी. अर्थात् तेनी आज्ञामां रही सेवा करेछे. ८

हृष्टा हृष्टे विषण्णास्या विषण्णास्ये प्रिये सदा ।
एकरूपा भवेत्पुण्या संपत्सु च विपत्सु च ९

पति राजी होय तो राजी रहेछे. पतिनुं खेदथी मुख बगडी गयुं होय तो तेनुं पण खेदथी मुख बगडी जायछे अने संपत्ति तथा विपत्तिमां पतिव्रता स्त्री एकरूप थईने रहेछे. ९

सर्पिर्लवणतैलादिक्षयेपि च पतिव्रता ।
पतिं नास्तीति न ब्रूयादायासेषु न योजयेत् १०

घी तेल लवण वगेरे पदार्थो थई रह्या होय तो पण पतिव्रता पतिने 'नथी' एम केहेती नथी अने मेहेनत थाय तेवा काममां तेने जोडती नथी. १०

इति तृतीयोल्लासः ॥

अथ पतिमहिमा तथा तं प्रति कर्तव्यकर्म ।

तीर्थस्नानार्थिनी नारी पतिपादोदकं पिबेत् ।
शंकरादपि विष्णोर्वा पतिरेकोधिकः स्त्रियः १

तीर्थस्नान करवानी इच्छा राखनारी स्त्रीए पतिना पगनुं पाणी पीवुं, केम के शिव अथवा विष्णु करतां पण स्त्रीने एक पोतानो पति वधारे छे. १

व्रतोपवासनियमं पतिमुल्लंघ्य याचरेत् ।
आयुष्यं हरते भर्तुर्मृता निरयमृच्छति ॥ २ ॥

जे स्त्री पतिने उल्लंघन करीने एटले तेनी रजावगर व्रत उपवास के नियम करेछे ते पोताना पतिना आयुष्यने ओछुं करेछे अने मुवापछी नरकमां जायछे. २

उक्ता प्रत्युत्तरं दद्याद्या नारी क्रोधतत्परा ।
सरमा जायते ग्रामे सृगाली निर्जने वने ॥३॥

स्वामी कांई कहे तो जे स्त्री क्रोध करीने तेने सामो उत्तर आपेछे ते स्त्री गाममां कुतरी थायछे अने उजड वनमां शीयाळ थायछे. ३

स्त्रीणां हि परमश्चैको नियमः समुदाहृतः ।
अभ्यर्च्य चरणौ भर्तुर्भोक्तव्यं कृतनिश्चयम् ४

स्त्रीओनो एज एक उत्तम नियम कहेल छे के पतिना चरणनी अवश्य पूजा करीने जमवुं. ४

उच्चासनं न सेवेत न व्रजेत्परवेश्मसु ।
न त्रपाकरवाक्यानि वक्तव्यानि कदाचन५

उंचे आसने बेसवुं नहि, पारके घेर आथडवुं नहि, अने कदि पण शरम आपे एवां (उघाडां के हलकां) वचनो बोलवां नहि. ५

अपवादो न वक्तव्यः कलहं दूरतस्त्यजेत् ।
गुरूणां सन्निधौ क्वापि नोच्चैर्ब्रूयान्न वा हसेत्६

खोटी आळ कोईनें चडाववी नहि, कजियाने

तो दूरज छोडी देवो अने गुरुजनो आगळ कांई पण उंचे स्वरे बोलवुं के हसवुं नहि. ६

इति चतुर्थोल्लासः

अथ पतिविमुखायाः कर्मफलम् ।

या भर्तारं परित्यज्य रहश्चरति दुर्गतिः ।
उलूकी जायते क्रूरा वृक्षकोटरशायिनी ॥१॥

जे स्त्री पतिने तजी दईने नठारे मार्गे चाले छे ते नठारी चालनी अने क्रूर स्वभावनी स्त्री, झाडना कोतरमां [पोलाणमां] रेहेनारी घुवडी थायछे. १

ताडिता ताडितुं चेच्छेत्सा व्याघ्री वृषदंशिका।
कटाक्षयति यान्यं वै केकराक्षी तु सा भवेत् ॥२

पतिए मारी होय तो जे सामी मारवाने इच्छा करे ते वाघण अने बिलाडी थायछे तथा जे बीजा सामुं आडी आंखे जुवेछे ते त्रांसी अथवा उंधी आंखवाळी थायछे. २

या भर्तारं परित्यज्य मिष्टमश्नाति केवलम् ।
ग्रामे वा सूकरी भूयाद्वल्गुवापि स्वविट्भुजा ३

जे स्वामीने मेलीने एकली मीठुं मीठुं खाई लेछे ते स्त्री गाममां भुंडणीनो जन्म लेछे अथवा पोतानी विष्ठा खानारी वडवानरी थाय छे. ३

या त्वंकृत्याप्रियं ब्रूते मूका सा जायते खलु ।
या सपत्नीं सदेर्ष्येत दुर्भगा सा पुनः पुनः ४

जे स्त्री तुंकारो करीने कडवुं वचन स्वामीने कहे छे ते नकी मूंगी अथवा काली थायछे. अने जे सदैव शोक्यनो खार कर्या करेछे ते वारंवार दुर्भागिणी थायछे. ४

दृष्टिं विलुप्य भर्तुर्या कंचिदन्यं समीक्षते ।
काणा च विमुखी चापि कुरूपा चापि जायते५

पतिनी नजर चुकावीने जे बीजा कोईने जुवेछे ते स्त्री काणी, वांका मोढावाळी अने करूपडी थायछे. ५

इति पंचमोल्लासः ।

अथ पतिसेवाविधानं, तत्फलं, पतिमाहात्म्यं च ।

बाह्यादायांतमालोक्य त्वरिता च जलाशनैः ।
तांबूलैर्व्यजनैश्चैव पादसंवाहनादिभिः ॥१॥
तथैव चाटुवचनैः खेदसंनोदनैः परैः ।
या प्रियं प्रीणयेत्प्रीता त्रिलोकी प्रीणिता तया

बहारथी पतिने आवतो जोईने जे स्त्री उतावळी उतावळी पाणी अने खावानुं आपीने, तांबूल आपीने, पवन नाखीने, पगचपी करीने तेमज खेद मटाडे तेवां मनोहर वचनो बोलीने जे तेने प्रीतिथी प्रसन्न करछे ते स्त्रीए आखी त्रिलोकी प्रसन्न करी छे. २

मितं ददाति हि पिता मितं भ्राता मितं सुतः ।
अमितस्य हि दातारं भर्तारं पूजयेत् सदा ॥३॥

पिता, भाई अने पुत्र ए सर्वे थोडुंक आप-

नारा छे अने पति तो सर्वस्व आपनार छे तेनी निरंतर पूजा करवी. ३

भर्ता देवो गुरुर्भर्ता धर्मतीर्थव्रतानि च ।
तस्मात् सर्वं परित्यज्य पतिमेकं समर्चयेत् ॥४॥

स्त्रीने पतिज देव छे, पतिज गुरु छे, अने पतिज धर्म, तीर्थ तथा व्रतरूप छे, एटलामाटे सर्वने छोडी दईने एक पतिनीज सेवा करवी. ४

इति षष्ठोल्लासः ।

अथ पतिव्रतामहिमा ।

धन्या सा जननी लोके धन्योऽसौ जनकः पुनः
धन्यः स च पतिः श्रीमान् येषां गेहे पतिव्रता ॥

जेओना घरमां पतिव्रता होय ते माताने धन्य छे, ते पिताने धन्य छे, अने तेना शोभायमान पतिने धन्य छे. १

पितृवंश्या मातृवंश्याः पतिवंश्यास्त्रयस्त्रयः ।
पतिव्रतायाः पुण्येन स्वर्गसौख्यानि भुंजते २

बापना वंशना, माताना वंशना अने पतिना वंशना त्रण त्रण पुरुषो पतिव्रताना पुण्यनेलीधे स्वर्गनां सुखो भोगवेछे. २

पतिव्रतायाश्चरणौ यत्र यत्र स्पृशेद्भुवम् ।
तत्रेति भूमिर्मन्येत नात्र भारोस्ति पावनी ३

ज्यां ज्यां पतिव्रतानो पग पृथ्वीने स्पर्श करे त्यां त्यां पृथ्वी एम माने छे के 'मने भार नथी थतो पण पवित्र थाउंछुं.' ३

बिभ्यत्पतिव्रतास्पर्शं कुरुते भानुमानपि ।
सोमो गंधवहश्चापि स्वपावित्र्याय नान्यथा ४

सूर्य चंद्र अने पवननी पण बीजुं कांई नहि मात्र पोते पवित्र थवामाटेज बीता बीता पतिव्रतानो स्पर्श करेछे. ४

आपः पतिव्रतास्पर्शमभिलष्यंति सर्वदा ।
अद्य जाड्यविनाशो नो जातास्त्वद्यान्यपावनाः

पाणी पण पतिव्रताना स्पर्शनी निरंतर इच्छा

राखे छे अने धारे छे के 'आज अमारुं जडपणुं नाश थयुं अने आज अमे अन्यने पवित्र करनार थयां.' ५

गृहे गृहे न किं नार्यो रूपलावण्यगर्विताः ।
परं विश्वेशभक्त्यैव लभ्यते स्त्री पतिव्रता ॥६

शुं घेर घेर रूपना लावण्यथी गर्व पामेली स्त्रीओ नथी ? घणी छे. परंतु पतिव्रता स्त्री तो विश्वेश्वरनी भक्तिथी मळेछे. ६

भार्या मूलं गृहस्थस्य भार्या मूलं सुखस्य च ।
भार्या धर्मफलावाप्त्यै भार्या संतानवृद्धये ॥७॥

गृहस्थाश्रमनुं मूल स्त्री छे, संसारना सुखनुं मूल स्त्री छे, तथा स्त्रीज धर्मनां फलो मेळववा-माटे अने संताननी वृद्धि थवामाटे उपयोगी छे. ७

परलोकस्त्वयं लोको जीयते भार्यया द्वयम् ।
देवपित्रतिथीज्यादि नाभार्यः कर्म चार्हति ८

आ लोक अने परलोक ए बेय स्त्रीवडेज जी-

तायछे. स्त्रीवगरनो पुरुष देव, पितृ, अतिथि अने ईश्वरपूजा विगेरे कर्म करवाने योग्य नथी. ८

गृहस्थः स हि विज्ञेयो यस्य गेहे पतिव्रता ।
ग्रसतेऽन्या प्रतिपदं राक्षस्या जरयाथवा ॥९॥

जेना घरमां पतिव्रता होय तेज गृहस्थ जाणवो. राक्षसी जेवी जरा जेम लोकोने गळी जाय तेम पतिव्रता नहोय तेवी स्त्री पतिने गळी जाय छे.९

यथा गंगावगाहेन शरीरं पावनं भवेत् ।
तथा पतिव्रतादृष्ट्या शुभया पावनं भवेत् ॥१०

जेम गंगामां न्हावाथी शरीर पवित्र थायछे तेम पतिव्रतानी पवित्र दृष्टि पडवाथी शरीर पवित्र थाय छे. १०

इति पतिव्रताप्रशंसानाम सप्तमोल्लासः ॥

इति काशीखंडे व्याससुतसंवादे श्रीसुरगुरुसतीस्मृतिः समाप्ता । श्रीविश्वेश्वरार्पणमस्तु ॥

वैष्णवोनां पुस्तको.

	रु. आ. पै.
१ मूलसहित गुजराती.	...१५—०—०
भाषांतर शुद्ध गुजराती. ...	८—०—०
ां भाषांतर मूल साथे रेशमी..	०—१२—०
ागवत भाषांतर.	८—८—०
पनिषद् श्वेताश्वतर साथे ...	१—०—०
क.	१—०—०
छायानाटक संस्कृत. ...	१—४—०
नाटक गुजराती.	१—०—०
सद्बोधवाळी रसीली कथा.)	१—०—०
व्यावहारिकधर्मबोधक.)	०—६—०
ावळी.	०—२—०
त्रीजी आवृत्ति)... ...	०—२—०
(तत्त्वनिर्णय.)	०—०—९
जराती.	०—१—०
क चोपानियुं. ...	१—८—०
चोपानियुं.	३—०—०

ेश्वर मुंबई.

के० ह० आर्यधर्मप्रकाश तंत्री.